

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 140/19/5508-4
EEČ: 2-42-77-2019

Ružomberok 06.05.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 21.02.2019 v čase okolo 16.45 hod. v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska v obci XXXXX XXXXX, okres XXXXX, pod vplyvom alkoholu, si sadol na gauč v obývačke, kde začal komunikovať so svojou tam prítomnou manželkou XXXXX XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX, okres XXXXX, ktorá mu však vtedy najprv nerozumela, čo rozpráva, následne jej povedal „kurva začni rozprávať“, potom následne jej s krikom povedal „teraz vrav“, na čo na ňu v tomto momente fyzicky zaútočil tak, že jej začal vykrúcať ruky, na čo mu poškodená povedala, že nech ju pustí, že ju to bolí, čo mu zopakovala viackrát, no obvinený na toto nereagoval, na čo sa následne podarilo poškodenej od neho odtrhnúť, zobrala jeho mobilný telefón a utiekla pred ním do spálne, pričom zavolała na políciu a zablokovala dvere tak, že sa postavila medzi dvere a posteľ, pričom obvinený sa snažil dobíjať do spálne, čo sa mu však nepodarilo, následne poškodenej vyšla zo spálne až v momente príchodu policajnej hliadky do domu,

Okresnému úradu v Ružomberku, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Dončova 11, Ružomberok,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskej Teplej uznesením pod ČVS: ORP-64/LT-RK-2019 zo dňa 18.03.2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a zároveň aj podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX, okr. XXXXX (ďalej len „obvinený“) pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Po skončení skráteného vyšetrovania poverený príslušník PZ predložil spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci výsledky dokazovania neodôvodňujú podanie obžaloby, ale odôvodňujú postup podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Zo záznamu hliadky Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, Obvodného oddelenia PZ Liptovská Teplá zo dňa 04.03.2019 vyplýva, že táto bola vyslaná do obce XXXXX na základe telefonického oznámenia pani XXXXX, ktorá uviedla, že ju a deti bije manžel. Po ich príchode vyšla p. XXXXX zo spálne rozrušená, uplakaná, kde na rukách držala svojho syna XXXXX, pričom hliadke uviedla, že jej manžel prišiel v poobedňajších hodinách dňa 21.02.2019 domov opitý, pohádali sa, manžel jej silno chytil ruku za predlaktie a začal jej vykrúcať ruky, ako aj mal syna XXXXX chytiť za nohu. Na toto sa mala manželka XXXXX zľaknúť a odísť do spálne, kde sa mala zavrieť a čakať tam až do príchodu polície. Hliadka polície sa opýtala p. XXXXX, či nepotrebuje lekárske ošetrenie a táto im vtedy uviedla, že pociťuje bolesť v predlaktí, ale že lekárske ošetrenie nepotrebuje. Následne sa hliadka polície opýtala p. XXXXX, či sa jej manžel nejako vyhrážal, pričom uviedla, že nie a na otázku, či sa jej vyhrážal zabitím alebo nejakou inou ujmom p. XXXXX uviedla, že to nie. Taktiež mala uviesť, že u nich polícia nikdy nebola a toto fyzické napadnutie sa stalo prvýkrát. Súčasne hliadka polície poznamenala, že deti na mieste neprejavovali strach z otca, keď ich zavolať, bez problémov prišli k nemu. Hliadka polície zostala na mieste až do príchodu brata p. XXXXX, keďže doma ostať (p. XXXXX) nechcela a následne po jeho (jej brata) príchode aj s deťmi so svojim bratom z miesta odišla.

Obvinený XXXXX vo svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 09.04.2019 (č.l. 8-11) uviedol, že na deň 21.02.2019 si už s odstupom času presne podrobne nespomína. Čo si spomína, tak mal vtedy niečo vypité. Nevie už presne podrobne uviesť, čo sa vtedy stalo resp. dialo. Čo si spomína, tak ho manželka chcela odfoťiť jeho mobilom, chcel jej zobrať mobil, no nepodarilo sa mu to, kde v súvislosti s týmto jeho pokusom, aby ho nefotila, ju chytil za jej ruku, ako jej

chcel zobrať telefón, no ona následne odišla do spálne. Už teraz s odstupom času si nespomína, čo jej vtedy pri tomto povedal. Nemá žiadny problém so zákonom, register trestov má čistý, priestupky nemá žiadne ani dopravné. Dovtedy s manželkou XXXXX nemal žiaden konflikt, samozrejme okrem bežných výmen názorov, čo je bežné asi v každej rodine. O rodinu a deti sa riadne stará, pracuje a zabezpečuje príjem pre rodinu. Alkohol si dá tak raz do mesiaca aj to len v nejakom menšom množstve. Žiadne zranenia, čo si spomína, jej vtedy nespôsobil. Jeho vtedajší úmysel nebol jej spôsobiť akékoľvek fyzické zranenie alebo na ňu fyzicky zaútočiť alebo sa jej vyhrážať. Chcel jej len zobrať spomínaný mobil, aby ho nefotila. Doma bol vtedy okrem neho, manželky, len jeho syn XXXXX, ktorý je narodený v roku 2014. Je mu to ľúto, no mal trochu viac vypité, čo sa naozaj nikdy predtým nestalo, že by mal takto viacej vypité. Je mu ľúto môjho konania, chcel sa aj ospravedlniť svojej manželke, no toto ospravedlnenie nevie posúdiť či prijala alebo neprijala, no komunikujú spolu hlavne cez sms. Furt jej vypisuje, že mu je to ľúto a že ho to mrzí. Na miesto prišli aj policajti, kde ona po ich príchode im povedala svoju verziu a on im povedal to, na čo si vtedy spomínal. Po ich príchode bol na mieste klud, nikto nikoho fyzicky nenapádal a ani neurážal. Normálne sa s policajtmí rozprávali. Potom na miesto prišiel jej brat, kde ona s ním a s deťmi XXXXX a XXXXX odišla do rodičovského domu v XXXXX

Poškodená XXXXX, manželka obvineného, ku skutku do zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 10.04.2019 (č.l. 16-23) uviedla, že dňa 21.02.2019 okolo 17.00 hod. volala na tel. číslo 158, kde oznámila, že ju fyzicky napadol doma manžel. Krátko po tomto volaní prišla na miesto udalosti teda v XXXXX hliadka štátnej polície. Jej manžel prišiel domov toho dňa 21.02.2019 okolo 16.45 hod., kde videla na ňom, že má hodne vypité. Dlhšie mu trvalo, kým si zobul lyžiarky, nakoľko predtým sa bol lyžovať. Keď si zobul spomínané lyžiarky, tak prišiel do miestnosti obývačky, kde si sadol na obývačkový gauč, začal sa zobliekať a začal k nej rozprávať, no ona mu najprv nerozumela skoro nič alebo len slabo, lebo mal dosť vypité. Neskôr už počula zrozumiteľnejšie, že jej začal nadávať a to „kurva začni rozprávať“, samozrejme, že to myslel na jej osobu. Potom sa na ňu so slovami „teraz vrav“ fyzicky vrhol a to tak, že ona vtedy sedela na gauči na jednom konci tohto gauča a on na druhom konci. Následne sa posúval po zadku po tomto gauči smerom k nej, kde tam pritlačil spiaceho syna XXXXX, nevie posúdiť či úmyselne, kde keď prišiel k nej, tak ju následne svojimi rukami chytil tak, že jej ruky a nohy prekřížil, takto ju držal, následne jej začal obe ruky vykrúcať, ona mu vtedy vravela, že nech ju hneď pustí, že ju to dosť bolí, čo mu zopakovala viackrát, on na to nijako nereagoval, potom sa jej ho nejako podarilo od seba vytlačiť, na čo prešla okolo stola v obývačke, kde chcela ísť po mal. XXXXX, na čo ju on svojim telom zablokoval a nepustil ju k nemu. Povedala mu, že nech ju pustí, nech prestane, že tu ide hlavne o dieťa, pričom on na to povedal, že „ved' je tu“. Potom jej s krikom povedal, že či jej má prijebať, že ju zbije, zmláti ju a že má vypadnúť. V tomto momente zobrala jeho mobil, ktorý bol položený na stole v miestnosti tejto obývačky a povedala mu, že ide volať na políciu, kde následne zo strachu z jeho osoby, že by jej nejako ublížil fyzicky, ušla do miestnosti spálne, no tu sa nemohla zamknúť preto, lebo keďže majú malé deti kľúče z dverí predtým povyberali. Za dverami do spálne sa tesne nachádza posteľ a ona to vtedy vyriešila tak, aby sa do izby prípadne nedostal, tak sa postavila medzi dvere a posteľ, čím vlastne zablokovala tieto dvere, aby sa prípadne dnu do spálne nedostal. Následne sa aj skutočne začal dobíjať do tejto spálne, čo sa mu vtedy nedarilo, kde v tomto čase na ňu kričal, že ju zmláti, zbije ju a že ju zabije,

mala vtedy naozaj reálny strach, že to aj urobí. Vtedy bol dosť agresívny zrejme z pôsobenia alkoholu, dvere sa snažil vytlačiť, no ona ich udržala privreté. Po tomto si išiel sadnúť späť do obývačky, lebo počula, ako sa rozpráva s XXXXX, pootvorila dvere na spálni, oslovila XXXXX, aby išiel k nej do izby, lebo sa vtedy bála aj o neho. XXXXX na to prišiel za ňou do izby, kde sa spolu zatvorili. Na toto sa jej manžel opätovne pokúšal dostať do spálne, kde sa pokúšal vytláčať dvere, no do spálne sa mu dostať nepodarilo. Vtedy jej XXXXX povedal, že ho bolia nôžky, že mu oco silno stlačil jeho nôžky svojimi rukami, počas toho ako sa rozprávali. Následne počula zvonieť zvonček na vchodových dverách do bytu, kde počula, že prišiel starší syn XXXXX a následne hneď na to prišli aj policajti. Vyšla z tejto miestnosti až po tom, ako prišli policajti, nakoľko vtedy sa cítila v bezpečí, kde títo ju vyťažovali čo sa stalo a taktiež aj jej manžela. Policajti po tom, čo ju podľa zákonov poučili, čakali na mieste až do príchodu jej brata, kde ona po príchode brata XXXXX si zobrala so sebou obe deti a odišla s nimi a s bratom do XXXXX, do jej rodičovského domu č. p. XXXXX.

K osobe manžela poškodená uviedla, že mával tak dvakrát do týždňa vypité. Dovtedy, keď sa toto stalo aj keď mal vypité, nebol taký skôr vôbec agresívny, kde väčšinou sa vrátil domov vtedy, keď už spali. V poslednej dobe aj keď bol triezvy, tak vyvolával hádku, vždy pred deťmi, nevie si vysvetliť, prečo to robil, či sa potreboval nejako vyventilovať alebo čo. V minulosti na neho žiadne oznámenie na polícii oficiálne nepodala a ani nebola u nich žiadna hliadka polície. V súvislosti s fyzickým kontaktom, ktorý uviedla vyššie a to, že ju chytil svojimi rukami, ktoré jej potom vykrúcal, nebola na žiadnom lekárskom ošetrení, lebo nemala žiadne zranenie, ktoré by si takéto lekárske ošetrenie vyžiadalo. Na druhý deň ráno pociťovala nejaké menšiu bolesť medzi zápästím a lakťom. Syn XXXXX nemal žiadne viditeľné zranenia, nebola s ním na žiadnom lekárskom ošetrení a ani potom sa jej na nič zo zdravotného hľadiska nestražoval. Predtým sa jej nikdy manžel nevyhrážal zabitím, iba bitkou a to aj vtedy keď bol triezvy, bolo to viackrát, no presne si na časy nespomína. Bolo to hlavne od obdobia (čo sa týka hádok), keď sa odsťahovali do spomínanej bytovky v XXXXX kde bývajú cca 5 rokov. Čo sa týka vyhrážania bitkou, to sa týka obdobia posledných troch rokov. Obmedzená v obvyklom spôsobe života, v súvislosti s vyššie uvedeným konaním manžela nie je, PN nie je. Podala na Okresný súd v Ružomberku návrh na rozvodové konanie s manželom, keďže to považovala ako správne východisko z doterajšej situácie a spolunažívania s ním. Býva teraz v spomínanom byte XXXXX XXXXX, on býva u seba v XXXXX.

Dňa 09.04.2019 vypovedal v procesnom postavení svedka XXXXX /č.l. 12-13/, člen zasahujúcej policajnej hliadky, ktorý udalosti po príchode hliadky na miesto činu v inkriminovanom čase opísal zhodne ako to vyplynulo z vyhotoveného úradného záznamu zo dňa 04.03.2019. Potvrdil, že dňa 21.02.2019 v poobedňajších hodinách boli ako hliadka OO PZ Liptovská Teplá s XXXXX preveriť oznámenie do XXXXX, kde volala nejaká p. XXXXX, že ju a deti má biť jej manžel. Manžel oznamovateľky XXXXX mal vtedy vypité. Manželka uviedla, že jej manžel jej mal vykrútiť ruky a že ona potom odišla do spálne, kde sa zavrela. On toto nám na mieste poprel, povedal, že manželka si to vymýšľa. Ďalej im poškodená uviedla, že to bolo prvýkrát, čo ju takto fyzicky napadol, že predtým sa to nestalo, nakoľko predtým sa mali medzi sebou len hádať. Spomína si, že na mieste neuviedla nič také, že by sa jej manžel vyhrážal zabitím alebo nejakou ujmom na zdraví. Doma bol vtedy jej mladší syn. Ona po našom príchode chcela z bytu odísť, nakoľko s manželom nechcela ostať doma. Čakali na mieste až do príchodu jej brata, ktorý

prišiel po ňu a po jej deti a potom z miesta odišli. Na otázku povereného príslušníka PZ, či po ich príchode videli a počuli, že by na mieste dochádzalo k fyzickému napádaniu, k nejakému vyhrážaniu sa a či mala manželka XXXXX na sebe viditeľné nejaké fyzické zranenia, svedok uviedol, že nie, žiadne zranenia nevidel.

Obdobne ako vypovedal svedok XXXXX, vypovedal dňa 10.04.2019 v procesnom postavení svedka aj druhý člen policajnej hliadky XXXXX /č.l. 14-15/, ktorý vo svojej výpovedi popísal priebeh preverenia oznámenia zo dňa 21.02.2019 o tom, že p. XXXXX a jej deti má biť jej manžel. K skutočnostiam, ktoré im uviedla poškodená p. XXXXX bezprostredne po ich príchode na miesto činu, svedok poznamenal, že poškodená im uviedla, že jej manžel XXXXX prišiel domov pod vplyvom alkoholu, pohádali sa a mal ju silno chytiť svojimi rukami za jej predlaktia a vykrútiť jej ruky, taktiež mal chytiť aj syna za nohu. Menovaná im ďalej uviedla, že sa jej podarilo od manžela vytrhnúť a odišla do spálne, kde sa zavrela aj so svojím synom a následne zavolała na políciu. Súčasne im uviedla, že lekárske ošetrenie resp. vyšetrenie si nežiada, že to nie je potrebné. Postťažovala sa im, že pociťuje bolesť v oblasti predlaktí. Na otázku, či sa jej manžel nejakým vyhrážal, poškodená im uviedla, že nie a na otázku, či sa jej vyhrážal zabitím alebo nejakou inou ujmu uviedla, že to nie. Taktiež uviedla, že u nich polícia nikdy predtým nebola a že toto fyzické napadnutie sa stalo takýmto spôsobom prvýkrát, že predtým to boli skôr hádky, čo sa stávalo pravidelne. XXXXX vtedy na mieste uviedol, že to nie je pravda, že si to jeho manželka vymyslela a že muž bude vždy najhorší.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatel'a napĺňať **všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu**. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky; prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom

zákone.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o **vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu**, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním. Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní považujem za preukázané, že medzi obvineným a poškodenou sa v predmetný deň udial verbálny konflikt a tiež fyzický konflikt spočívajúci v tom, že obvinený mal poškodenú chytiť za jej ruky, ktoré mal následne začať vykrúcať, pričom však k žiadnemu zraneniu poškodenej nedošlo. Skutočnosť, že by sa obvinený mal poškodenej vyhrážať, nebola v konaní jednoznačne preukázaná. Obvinený vo svojej výpovedi neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že sa inkriminovaného dňa mal svojej manželke akokoľvek vyhrážať. Vyhrážky o údajnom zbití a aj vyhrážky zabitím spomína vo svojej výpovedi poškodená. Uvedené tvrdenia poškodenej o vyhrážkach zo strany obvineného na jej adresu sú však v rozpore s výpoveďami zasahujúcich príslušníkov PZ, ktorí prišli na miesto činu a ktorí vo svojich výpovediach jednoznačne uviedli, že poškodená na ich výslovné otázky o tom, či sa jej mal obvinený vyhrážať, im uviedla, že žiadne vyhrážky jej manžel voči nej nemal.

V prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodenej ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obvineného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. V tomto prípade však výpoveď poškodenej v časti o údajných vyhrážkach jej manžela, t.j. obvineného voči nej, je spochybnená výpoveďami na mieste zasahujúcich príslušníkov PZ, ktorí zhodne uviedli, že bezprostredne po ich príchode poškodená im výslovne poprela to, že by sa jej mal manžel vyhrážať, pričom v čase ich prítomnosti bola situácia na mieste pokojná.

Z uvedeného je možné skonštatovať, že nebezpečné vyhrážanie obvineného voči poškodenej nie je možné preukázať. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že preukázané konanie obvineného a to verbálny a následne aj fyzický konflikt s poškodenou, pri ktorom nedošlo k žiadnemu zraneniu poškodenej, nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona s poukazom na absenciu vyhrážky, ani zákonné znaky iného trestného činu.

V tomto smere je tiež nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v osobe obvineného ide o osobu doposiaľ bezúhonnú, ktorá nebola doposiaľ súdne prejednávaná a ani v minulosti trestne stíhaná. Rovnako z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obvineného vyplýva, že tento nebol doposiaľ ani priestupkovo prejednávaný. Zo správy obce XXXXX o povesti obvineného zo dňa 29.03.2019 vyplýva, že v osobe obvineného ide o bezkonfliktného občana, voči ktorému nikdy nebola podaná na obecný úrad žiadna sťažnosť a tiež nie je známa vedomosť o tom, že by niekedy prišiel do sporu s ostatnými spoluobčanmi.

I v prípade, že by aj bola verzia poškodenej o vyslovených vyhrážkach obvineného voči nej vyhodnotená ako pravdivá, by konanie obvineného vzhľadom na ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona po vyhodnotení všetkých kritérií materiálneho korektívu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a a pohnútku páchatel'a) nedosahovalo závažnosť vyššiu ako nepatrnú, v čoho dôsledku by aj za týchto okolností bolo potrebné skutok posudzovať a kvalifikovať ako priestupok a nie ako prečin.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný

skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správneému orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Tomáš Niňaj
prokurátor